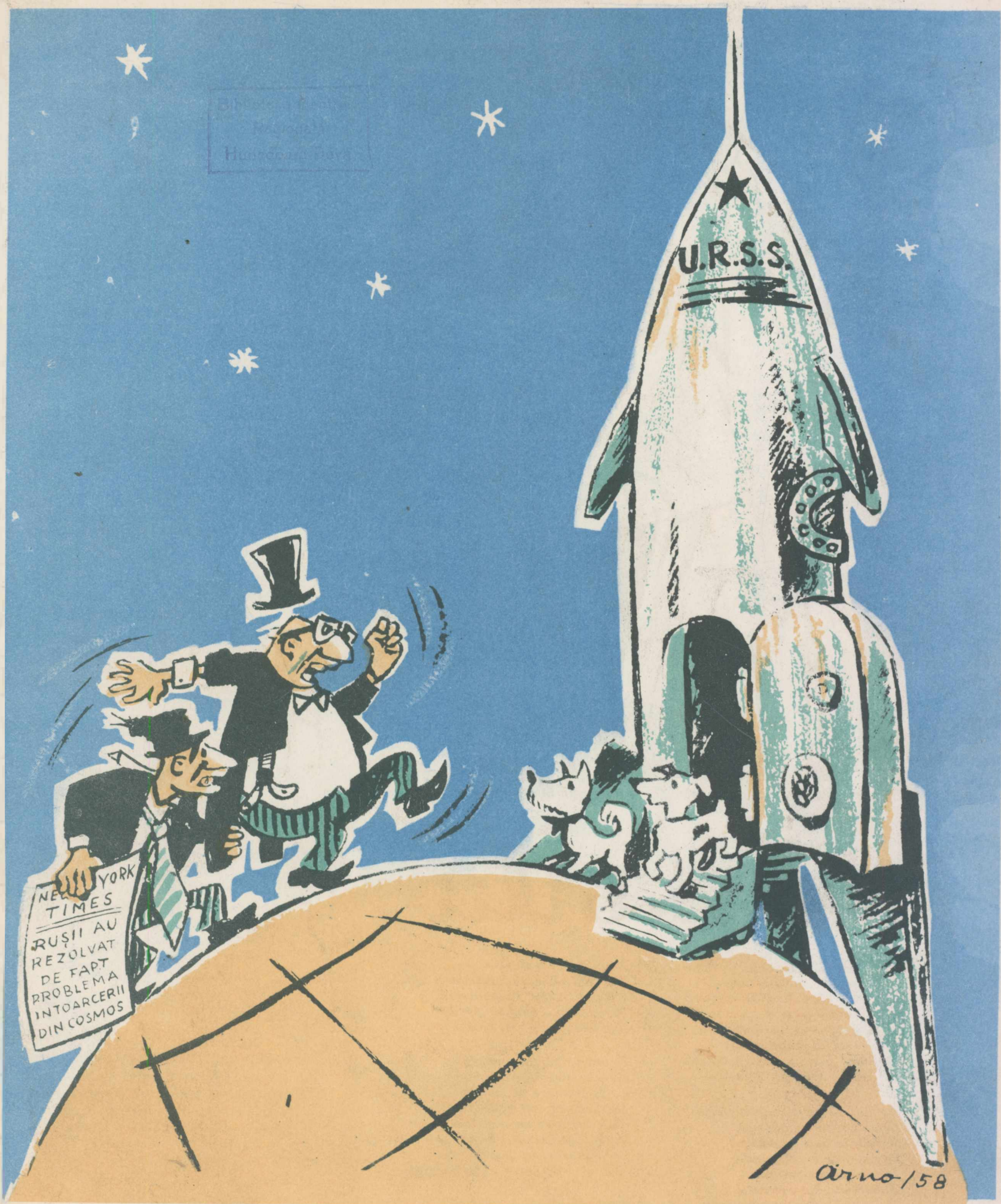

Știrea aterizării aparatelor și a cabinelor ermetice cu cei doi câini „Bellanka” și „Pestraia”, aflați în noua rachetă sovietică, a tulburat cercurile imperialiste din Occident

Desen de E. Arno

BELIANKA : — Ia uită-te, Pestraia, noi ne-am întors nevătămați și ei turbează...

Biblioteca Colectivă
Reg.
Hur.

ur z i c a

Fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Capitală a primit pentru a 13-a oară Steagul Roșu de întreprindere fruntașă pe țară, pe ramură

V. Crivăț

A R

— Ei, acum, când am ocolit „ghinionul”, nu ne scapă Steagul nici a 14-a oară l...

Desen de V. Crivăț

Amabilii

Sînt oameni fel de fel în lume,
Prietenii sau necunoscuți;
Sînt unii hîtri buni de glume,
Mulți sînt ursuzi și neplăcuți.
Poti, dacă vrei, să-ți ocolești,
Nici unul nu-ți inevitabil,
Dar ești pierdut cînd întîlnești
Pe cel ce orea să fie amabil!

De și-a făcut cu ochiul barul
Sau intri în restaurant,
Îți lese-n cale ospătarul
Prevenitor și elegant.
În politeze se întrece
Și se întoarce seriosabil
Cu berea caldă, ciorba rece,
Dar n-ai ce zice, e amabil!

Era în colț la zaharoase
Mereu prezent la o teșghea
Un tînăr cu purtări frumoase

Și dulce ca o acadea.
Dar azi aflai că stă închis
Prea delicatul responsabil.
Nu cîntărea tocmai precis.
(De ata, vezi, era amabil!)

Te-ntîmpină la o revistă
Cîte-un redactor zîmbitor
Ce te flatează și insistă
Să scrii, că ești promișător.
Dar după-un an de drum bătut
Te-anunță calm, imperturbabil
Că manuscrisul s-a pierdut,
Dar ce să-ți faci? a fost amabil.

Văzindu-va acum grăbiți,
Am să vă dau un sfat valabil:
Nu de ursuz să vă feriți,
Feriți-va de cel amabil!

TUDOR MAINESCU

Piatra Neamț. Așezat între cei trei munți Pietricica, Cozla și Cernegura ca pe fundul unei căldări imense, orașul curat, cu străzile drepte, cu bulevardul gării străjuit de copaci înalți, aduce a stațiune climaterică. O trăsuriă bătrînă cu un cal tînăr și un birjar între două vîrste, te ia de la gară și te duce, pe tocmeală, pînă în centrul orașului. Acolo întrebă ce te interesează: „Vă rog, unde e cooperativa Metalo-Chimică?” „Aici!” În Piatra, toate sînt „aici”. Aici hotelul cu: „Nu mai avem camere libere”. „Aici” restaurantul cu „seara grătar”. „Aici” cooperativa. Așa-ei orașul Piatra Neamț de pe fundul căldării. Pereții căldării înalți uriași, fundul căldării mic. Și peste tot grădini, copaci, alei, parcuri. Un pumn de verdeață, orașul. Un pumn de verdeață în care mișună harnicii pletreni. Aici am venit noi să-i vedem cu ochii pe Țiganii cooperatori, din secția de Arămari a cooperativei „Metalo-Chimică”.

Hainee vechi l...

Așa-ei știam. Și azi mai întîlnești pe străzile Bucureștilui cite unul care în clipa cînd treci pe lîngă el, strigă cu o intonație specială: „...aine... eechi... aine... eechi... Și care, dacă faci imprudența să-ți arunci o privire, se apropie de tine și pe o distanță de două sute de metri te urmărește cu întrebările: „Un pantalon, o haină, o pereche de pantofi, o rochiță, coane, un palton... Aveți coane, cumpăr, plătesc bine”. „Și dacă-i mai arunci o privire, din care trebuie să înțeleagă totul, el îți răspunde, privind în aceeași clipă, peste tine... „aine eechi... aine eechi...”

De aceea am rămas cu gura căscată cînd, în biroul președintelui cooperativei unde-i așteptam, și-au făcut apariția șase băieți înalți, cu plete negre, cu privirile agere și, spre deosebire de achizitorul de haine vechi, îmbrăcați toți în salopete noi. Numai pletele care cădeau bogate și negre pe umerii lor lași îi deosebeau de noi ceilalți, aflați în birou. Președintele s-a ridicat să facă prezentările:

— Ulte băieți, tovarășe, e de la București.

M-au cercetat o clipă, apoi s-au îndreptat spre mine cu mințile întinse.

— Stănescu l...

— Îmi pare bine...

A venit al doilea.

— Stănescu...

— Noroc, tovarășe.

Al treilea.

— Stănescu...

— Mă bucur...

Apoi al patrulea, al cincilea, al șaselea Stănescu. Au mai intrat patru. La al nouălea Stănescu am început să mă simt prost.

— Tovarășe, am șoptit eu președintelui, am impresia că aici cineva e luat la sigur...

— De ce?

— Zece Stănescu?

— A, nu! După un strămoș al lor! Și sînt, nu zece, patruzeci.

Pe toți îi cheamă Stănescu.

— Și ce lucrați dumneavoastră în secția Arămari, tovarășe?

Stelian Stănescu, un bălat mai înșif, la care toți se uită cînd vorbește, îmi răspunde:

— Cazane!

- Faceți cazane noi sau numai reparații?
Izbucnesc toți în ris.

- Dumneata ai crezut că noi sintem cu „spol tingiri”?

Simt că roșesc. Recunosc că nu s departe de a-mi fi ghicit gândul.

- Nu, tovarășe! Lucrăm cazane mari, pentru întreprinderi, pentru fabrici, pentru uzine! Cazane de aramă! Lucru sănătos, solid!

Președintele încuviințează din cap.

- Lucrează bine secția lor!

- Așa numai, se amestecă zimbând în vorbă contabilul, că odată cînd ne-am dus la ei pe șantier, i-am găsit pe cîțiva dormind. Este?

Stellan Stănescu e prompt:

- Uite ce, tovarășe contabil! Dumneata ne-ai găsit pe noi odată dormind, noi te-am găsit odată pe dumneata cu lucrările în întârziere! Sintem chiți! Este?

.....

Ne-au invitat la șatră. Vreo șapte corturi și, între ele, arămarii lucrează cazanele. Intrăm în cortul lui Polo Stănescu. El n-are plete. S-a tuns. Se prezintă:

- Eu sint Polo. Am fost, cum se spune, Bulibașă. Dar și acum mai ascultă de mine. Eu l-am îndemnat la cooperativă. A fost greu. Dar pînă la urmă tot l-am adunat de pe drumuri.

Îmi întinde o carte. Almanahul Cooperatelor.

- Aici scrie despre noi! Așa am fost cînd am intrat în cooperativă. Acum cîțiva ani, le-am spus: Mă fraților, a venit timpul să intrăm și noi în rînd cu oamenii. Oamenii ne așteaptă... A sărit unul:

- O să ne gonească! Sintem țigani!

- Ba nu, mă! Sintem cetățeni!

- Adică cum?

- Adică avem toate drepturile! Numai să vrem să muncim! Haldeți în cooperativă! Și au venit. După șatra noastră au intrat în cooperativă și țiganii din alte șatre, din alte locuri. Dar vezi dumneata că au mai rămas și țigani particulari.

- Cum adică, țigani particulari?

- Ambulanții! Umbliă prin sate și lucrează pe la diverse unități agricole, cazane. Dacă ministerul ar da unităților o dispoziție să nu mai lucreze la particulari, ne-ar face bine și nouă, ar plăti și gospodăriile mai puțin, și ar intra și particularii în cooperativă. Dacă sînteți de la București, să spuneți asta la minister.

- Spunem.

- Și să mai spuneți ceva. Eu sint fruntaș. Fruntaș în muncă. De ce nu-mi trimite, tovarășe, insigna? Că doar am muncit pe ea...

- Mai aveți fruntași?

- Mai avem! Ne-ai văzut în centru, la atelierul fotografic? E acolo în vitrină poza lui Mircea Stănescu! Fruntaș.

O văzusem. Chiar în mijlocul vitrinei, fotografia unui tînr frumos, cu pălăria trasă pe o sprînceană.

- Și unde-i Mircea Stănescu, cel cu poza?

- E în deplasare prin țară, după comenzi! Bun băiat! Vine azi!

Mă uit în cort. Pat, bufet, scaune, aparat de radio. În cortul lui Stellan văzusem pe umerășe, înșirate pe o frînghie, vreo patru costume. Stellan parcă mi-a ghicit gândul.

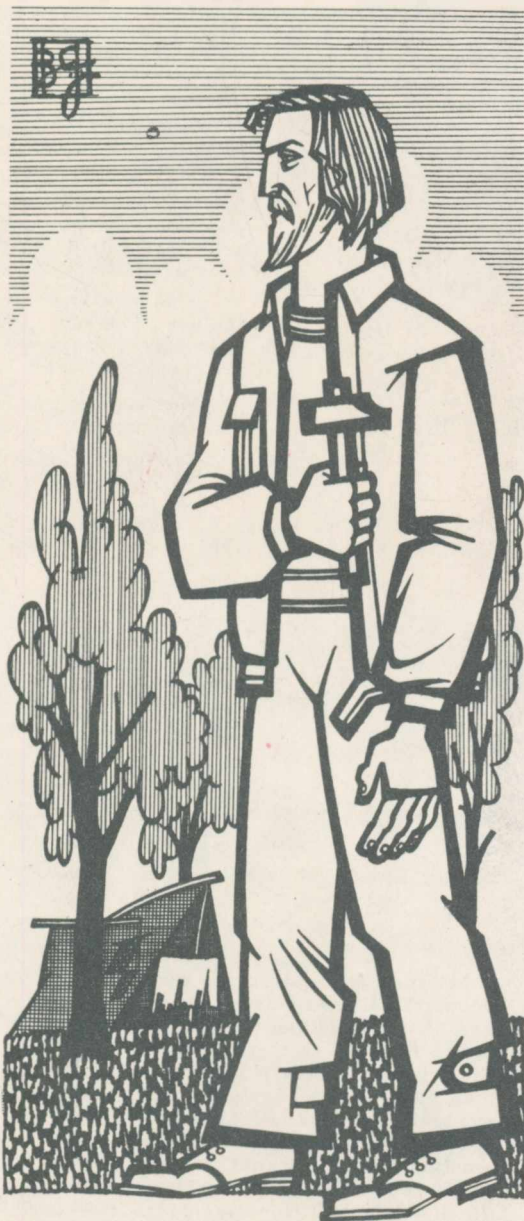
- Nu s haine vechi! Sint haine noi! Ale mele!

- Și câștigați bine? Il întreb pe Polo.

- Bine! Uite, pe lunie, familia lui lordache Stănescu, compusă din șase persoane, a ridicat 15 400 lei! A lui Stellan, șapte persoane, 18 500!

- Vă simțiți bine în cort?

- Nu mai merge! Cu radio, cu ceas la mîină, (mai toți au ceas la mîină) și cu biciclete (majoritatea au biciclete) și cu cort? Se potrivește?

Ilustrație de Benedict Gănescu

- Dar căruțele le mai aveți?

- Căruțe? De ce? Ne face casă. (Sfatul le-a repartizat teren pentru casă.) Il iau pe Stellan!

- Bine, tovarășe Stellan, uite, tovarășul Polo nu mai are plete. Mircea nici el, dar dumneata și ceilalți de ce nu vi le tundeți? Ceas, bicicletă, radio, și plete? Se potrivește?

Stellan mă privește drept în ochi.

- Cînd oi intra în casă, dau jos și pletele! Este?

- Este!

.....

Iată-l și pe Mircea Stănescu. Vine călare pe bicicletă. Un tînr vesel, deschis, cu ochii blînzi, calzi.

- Am fost în țară. După comenzi. Am adus pentru toți. Mi-ați văzut poza în centru?

- Văzut!

- Da. Cazanele noastre sint cerute. Mai stați mult în Piatra?

- Puțin.

- Păcat. Ce frumoase împrejurimi sint pe aici. Mi-ați văzut poza la atelierul fotografic?

- Da, în centru!

- M-am tuns, am dat jos pletele. Nu poți. Te duci în fabrici, vorbești cu directori, cu ingineri, cu contabili. Așa-i?

- Așa-i!

- Să vedeți și echipa noastră de dansuri și cîntece. Avem acordeoane. Am leșit primii la concurs.

- Ia să văd.

Vine unul cu acordeonul. Doi care dansează. Pe loc, în cort, ni se prezintă un program artistic. Polo se apropie de mine.

- Numai bătaia, pribegia și sărăcia le-am uitat. Ce e bun, n-am uitat! Hai, jucați cu ei. Am jucat cu ei. Ne așezăm obosiți pe scaune. S-au adunat roată în jurul nostru.

- Sînteți de la București, nu? face Polo.

- Da!

- De la Uniune?

- Nu!

- De la Minister?

- Nu! De la gazetă!

- Aha! Să mai scrieți ceva!

- Ce?

- Ați văzut poza mea în centru? sare Mircea Stănescu.

- Da, face Polo, scrieți și de el, dar și altceva. Să-mi scrieți mie adresa dumneavoastră de la București.

- De ce?

- Viu curînd pe acolo! Poate o să am nevoie de îndrumări.

.....

Ne luăm rămas bun. Plecăm. Ne conduc cel mai în vîrstă. Polo și Gălățeanu.

- V-a plăcut la noi?

- Plăcut!...

- Și o să avem și case... Și vrem ateliere.

- O să aveți... Ei, ia revedere! Noroc și spor la treabă!

- Noroc și să scrieți ce-ați văzut!

Ne stringem mîinile. Se întorc spre corturi. Deodată, ne strigă Gălățeanu:

- Tovarășe!

- Ce-i?

- Ați văzut poza lui Mircea în vitrină? În centru?

.....

Intr-o seară, m-a întâmpinat într-un parc al Bucureștilor o țigancă tînră, cu ghloc.

- Vîno să-ți ghicesc, tovarășelule, vîno să-ți spună ghlocul viitorul!...

Am zimbîț.

- Știi ceva, fato? Vîno mai bine să-ți ghicesc eu! Îți spun viitorul cit ai clipii!...

Țiganca s-a dat neîncrezătoare un pas înapoi.

- Dar te pricepi dumneata, tovarășelule, să-mi spui viitorul?

- Nu mă pricep, dar ti l-am văzut cu ochii!...

REZULTATELE CONCURSULUI „URZICII“

— Premiile și mențiunile acordate —

„Urzica“ a organizat, în cinstea zilei de 23 August, un larg concurs literar în rândurile cititorilor, cu scopul de a stimula creația de satiră și umor.

Au fost invitați a lua parte oamenii muncii din întreprinderi și instituții, din SMT, GAS și GAC, precum și colectivele și colaboratorii gazetelor de perete satirice, membrii brigăzilor artistice de agitație de pe lângă întreprinderi, ca și membrii echipelor artistice ale căminelor culturale de la sate.

Concursul a început la 15 iunie a. c. și s-a încheiat la 23 August. Tematica materialelor pentru concurs a fost axată pe relevarea aspectelor negative care se mai ivesc în viața și în munca noastră, aspecte împotriva cărora oamenii muncii duc o luptă de zi cu zi.

De asemenea a fost axată și pe aspectele pozitive, pe înfăptuirile tot mai bogate ale celor ce muncesc.

Numărul mare de materiale primite dovedește că satira și umorul — ca arme de luptă împotriva celor care frânează încă mersul nostru înainte — au din ce în ce mai mulți aderenți în rândurile oamenilor muncii.

O bună parte din concurenți au abordat teme esențiale, strict legate de actualitate, atât pe plan intern cât și internațional, dovadă prin aceasta un nivel politic îmbucurător, un spirit critic constructiv și o puternică combativitate.

Analizând materialele primite la redacție, în lumina condițiilor concursului, și ținând seama de realizarea lor artistică, juriul a acordat următoarele premii și mențiuni:

PENTRU PROZĂ

PREMIUL I, în valoare de lei 1500, tovarășului *Voiculescu Elefterie*, dispecer la Uzinele de Tractoare din Orașul Stalin, pentru schița „Mitică Popescu descoperă America“.

PREMIUL II, în valoare de lei 1000, tovarășului *Puiu Davidsohn* (Puiu Dorin), funcționar la Oficiul Special de Expediere a Presii din București, pentru schița „In rate“.

PREMIUL III, în valoare de lei 800, tovarășului *Pieptea Ion*, merceolog la Direcția Intreținerii, Depoul CFR București, pentru schița „Tovarășe președinte“.

MENTIUNI:

— O mențiune în valoare de lei 300 tovarășului *D. Ionașcu*, mîner la minele Petrița, pentru schița „Nerecunoștință“.

— O mențiune în valoare de lei 300 tovarășului *Manolescu Constantin* — Cenaclul „G. Bacovia“ București, pentru schița „Fără titlu“.

PENTRU POEZIE

PREMIUL I, în valoare de lei 1500, tovarășei *Badralexi Lucreția*, tehniciană la Laboratorul Central MCMC-București, pentru poezia „Musca la arat“.

PREMIUL II, în valoare de lei 1000, tovarășului *Ion Rus* (Ion Ramură) — Cercul Literar „Ion Păun Pîncio“ — București, pentru poezia „Nu măi merge“.

PREMIUL III, în valoare de lei 800, a fost împărțit între tovarășii *Leon Toderică*, învățător București, pentru poezia „Surdul“, și *E. Braun*, responsabil de magazin București, pentru poezia „Strofe fatale“.

MENTIUNI:

— O mențiune, în valoare de lei 300, tovarășului *Mihnea Moisescu*, actor la Teatrul Tineretului București, pentru fabula „Vrăbîtoțul și Vulturul“.

— O mențiune, în valoare de lei 300, tovarășului *Helman Moise*, stepulor la Cooperativa „Solidaritatea“ — Iași, pentru poezia „Fofirlica“.

— O mențiune, în valoare de lei 200, tovarășului *Zdrenghea Vasile*, profesor comuna Petrești, raionul Sebeș, pentru poezia „Scrisoare către fratele din America“.

— O mențiune, în valoare de lei 200, tovarășului *Ion Mihulțin*, muncitor la țesătoria „Donca Simo“ București, pentru poezia „Amicul“.

— O mențiune, în valoare de lei 200, tovarășului *Lică Valerian*, inginer chimist la „Electrozolantul“ — București, pentru poezia „Oda unei gazete de perete“.

*

Materialele premiate la concurs vor fi publicate în viitoarele noastre numere.

Concurenții premiați sînt rugați să se prezinte la redacție în ziua de vineri, 24 octombrie a. c., orele 13, cînd va avea loc înmînarea premiilor.

Tovarășilor din provincie, premiați sau menționați, care nu pot veni personal, li se vor trimite sumele cuvenite prin poștă.

Epistola în

Mă îndrept cu încredere spre cooperativă. Mi-au făcut lucru bun și m-au cîștigat — cea care coase haine, una care repară radio-ul și alta care-ți face casa bună dacă dai un simplu telefon să vină să ți-o facă astfel. Scriind deci o istorie veselă, m'am gîndit s-o încredințez tot unei cooperative ca să traducă manuscrisul din limba ieroglifelor manufacturate în cea a semnelor civilizate imprimabile mecanic.

Iată-mă deci într-o cameră uriașă cu zece de mașini de scris și cu o măsută după ușă la care responsabilă, o femeie înaltă, voinică, purtătoare de ochelari, scrie în carnețel, adună cifre și vorbește la telefon. Clientii așteaptă respectuoși în picioare, spunînd mereu „pardon“ uși care-i trăznește din cînd în cînd de la sar servietele de sub braț.

I-a venit rîndul și istoriei mele să fie apucată ca un topor de silex, în pumn.

— Ce-i asta?

— Ia o istorie. Ziceam s-o bat la mașină.

— Ai hîrtie?
— N-am adus, dar dacă trebuie...

— Ai vreme să dictezi?

— Nu prea. Aș fi preferat...

— Ai timp s-o lași zece zile?

— Val de mine, credeam...

— Ai vorbit cu vreo dactilografă?

— Eu? Cum să...

— În definitiv ce dorești dumneata?

— Aș fi...

— Madam Grigoriu! Ți-l trimt. Ia vezi...

Madam Grigoriu bate o adresă către sau de la portărei.

Aștept să ajungă la capătul filei.

— Ce-i asta? — zice.

— O istorioară. Știi...

— Nu se înțelege nimic. Cum e aici: „vaca pune placă“.

— Uitați-vă mai îndeaproape: e „tata rupe foala“... din calendar.

— Nu mă fă mata chioară, mai bine mergi și învață de scris corect, acum sînt și cursuri

serale. Și-apoi nici n'avem timp de istorioare.

Intors la responsabilă, ștept să isprăvească un dia-

telefonie proaspăt început.

— Madam Grigoriu zice că

— Ce-i, madam Grigoriu? strigă responsabilă.

— Să-i la alta, dragă. Eu n-

răbdare.

— Du-te la cea tină, oxig-

nată — mă sfătuește.

— Tovarășă...

Cea tină se oprește din bă-

și așteaptă tăcută, cu ochi sen-

și blinzi:

— Aș fi...

— Cine v-a trimis la mine

— Resp...

— Ea nu știe că n-am timp

Mă întorc după ușă.

— N-are timp — zic.

Responsabila își înșfacă

manuscrisul. O pornește

printre mesele cu dactilogra-

cu mine după ea. Dar una

o luxaște la degetul înelar, a

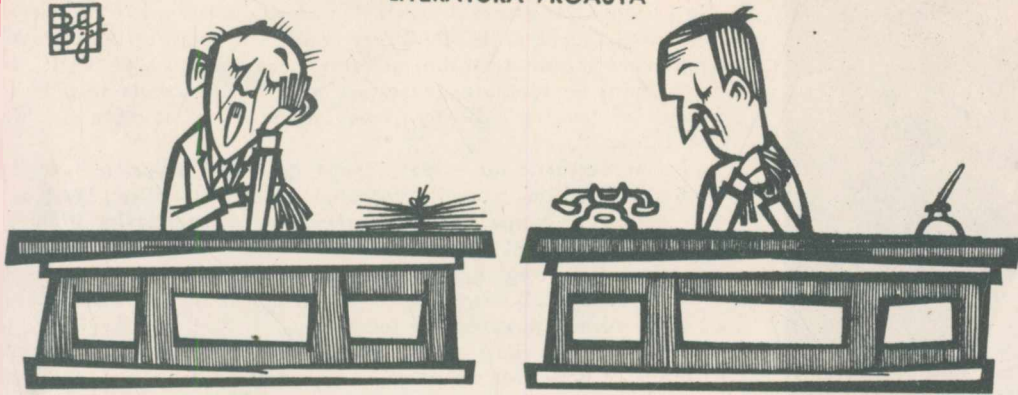
va fi învoită peste un sfert

oră și alta nu poate bate de

peste trei zile, în caz că „nu

Desen dedicat unor redactori din edituri
care, din neglijență, aprobă lucrări slabe

LITERATURĂ PROASTĂ

Pentru că redactorii de la editură au dormit...

...dorm și cititorii!

Desen de Benedict Gănescu

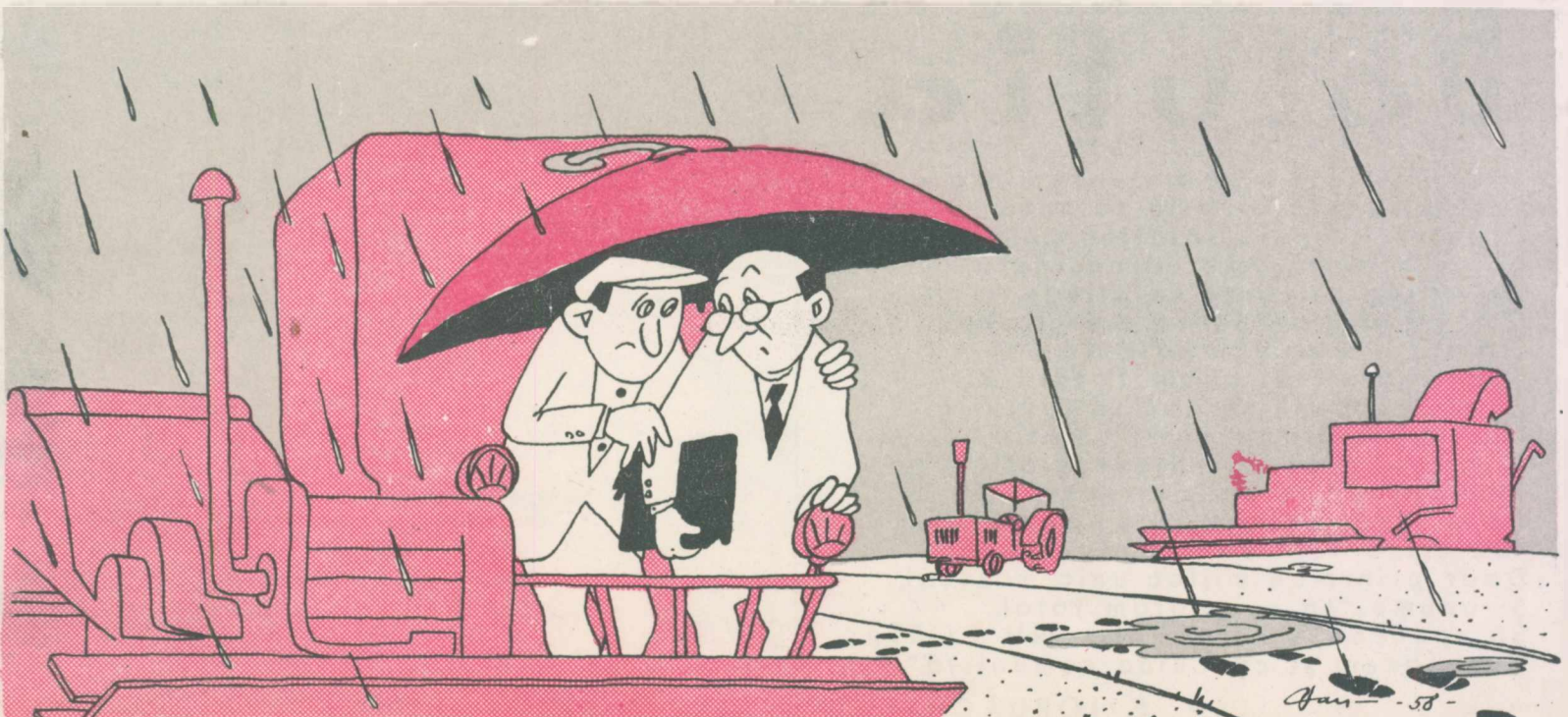
*Leancăi lui Mitruț, săraca,
I se îmbolnăvise vaca,
(Ce ascultase niște boi
Și intrase în trifolii)
Alerga prin curte Leanca
Și-i dădea de zor cu fleanca
Drăcuind-o pe vecină,
Pe mătușă-sa, pe-o lină,
Că veniseră la ea
Tocmai-n zori când o mulgea,
Iar acumă vaca, lată,
Zace-n curte deochiată.*

*Auzind, pesemne, sfada
Hopi răsare baba Rada
Și-o întreabă tam-nesam:
- Ai cărbuni în vatră?
- Am.
- Și-o căldare?
- Și-o căldare.
- Poate fi ceva mai mare.
Adu-mi apă nențepută,
Două bețe de cucută,
Dol cărbuni pe farfurie
Și îți fac o doftorie
Să mă pomenesci...
Pe drum
Chiar atunci, nu știu cum,
Se țoțește cu docarul
Spalma el: veterinarul
Și văzînd ce orea să facă
Strigă babei: - Stai o leacă!
Nu-i da apă
Fi'ndcă crapă!*

*...Intimplare
După care
Leancăi lui Mitruț, săraca,
Azi îi mai trăiește vaca.*

STELIAN FILIP

Cînd după strîngerea recoltei mașinile agricole sînt lăsate în cîmp

— Ce ne-am fi făcut acum, dacă adăposteam mașinile?!

Desen de Pall

„URZICA“ 7

en de A. Poch.

CIAN KAI-SI AMENINȚĂ

Soluția

In Wallstreet este mare-ngrijorare:
 Problema-i insolubilă se pare
 Și totuși trebuie soluționată:
 Finanța toată este zdruncinată
 De marea criză ce se-ntinde, și
 Cu toți sînt de acord c-ar trebui
 Găsită o metodă radicală:
 Lungirea crizei poate fi fatală.
 Se țin consilii, se aprind discuții,
 Dar imposibil de găsit soluții.
 Și totuși a găsit-o Stevens Bill
 Recunoscut ca om deștept, abil,
 Ce-a luat cuvîntul și a spus așa:
 „De criza asta vom putea scăpa
 Doar printr-un mijloc unic, colosal,
 Și-anume: să o ignorăm total,
 Să spunem pur și simplu: NU EXISTĂ!..
 Cum facem și cu China comunistă.”

F. IORDĂCHESCU

CITAVAPI

Intr-un număr recent al ziarului elvețian „Tribune de Lausanne”, d. René Bovey semnează o foarte amplă analiză a evenimentelor internaționale. Cum e și firesc, d. Bovey se ocupă de ultimele întâmplări din Orient. Dar punctul de-sale de vedere e cit se poate de... personal. Mai întâi, despre arabi. D. Bovey consideră că arabil sînt niște zurbagii care fac mult tărăboi și „sînt mereu cu mina pe cuțit” împotriva lumii occidentale, „care i-a ținut atîta vreme într-un regim părintesc” (pentru d. Bovey „colonialism” e cum se vede sinonim cu „părintesc” 1).

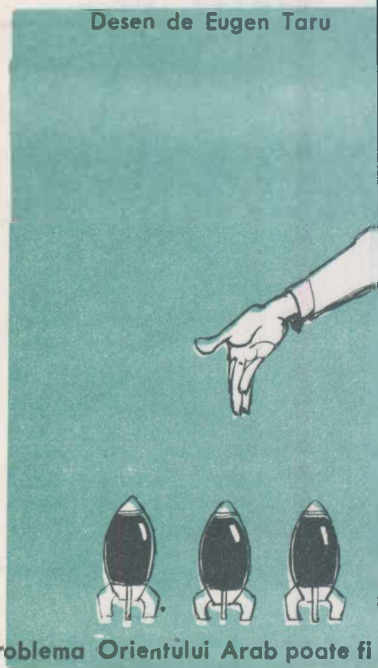
„Dar certurile lor - mai adaugă gazetarul elvețian - ar fi fără nici o importanță, nu mai supărătoare decît niște înțepături de țînțari, dacă ei ar continua să se răfulască în deșerturile lor nisipoase!”

Cît despre intervenționistii americani, d. Bovey e de părere că nu petrolul îi atrage spre „deșerturile nisipoase” din Orient. „Americani! - zice d. Bovey - ar putea, în definitiv, să se dezintereseze cu totul de aceste probleme locale”.

O să vă întrebați atunci ce caută totuși trupele americane în Orient? D. Bovey dă un răspuns și acestei întrebări: „Nu pentru petrol, în primul rînd, au intervenit americanii în Liban, englezii în Iordania; ci pentru a-și salva pielea și dreptul lor de a-și conduce viața după plac”.

Ceea ce afirmă d. Bovey e, cum se vede, foarte straniu. Cum își salvează pielea americanii în Liban și englezii în Iordania? Despre ce „piele” să fie vorba oare? În ce constă acest pompos „drept de a-și conduce viața după plac”? Implică el neapărat necesitatea de a ocupa alte țări, de a jefui și masacra popoare mici fără apărare, care nu pretind altceva decît... dreptul de a-și conduce viața după plac?... Care să fie oare legătura subtilă dintre pielea americanilor și epiderma într-adevăr periclitată a fostului președinte al Libanului, Șamun? Să fie pielea lui Șamun o parte integrantă din pielea americanilor? Să fie oare pielea regelui Hussein al Iordaniei (în prezent în stadiul de „piele de găină”) un petec din întinsa și nobila piele britanică? Cum? Printr-ce minune? Aici, d. Bovey nu ne mai dă răspuns. Dacă ținem seama însă că petrolul din Orientul Arab este cel mai bogat și cel mai rentabil din lume, că beneficiile uriașe pe care le aduce cresc neîncetat în raport cu scăderea sala-

Desen de Eugen Taru

— Numai șase puncte și problema Orientului Arab poate fi

Desen de Rotov
 (din „Krokodil”)

După cum anunță presa, în Iran, sub înfățișare de turiști, sînt transportate trupe americane.

O ARMĂ
 DEOSEBITĂ

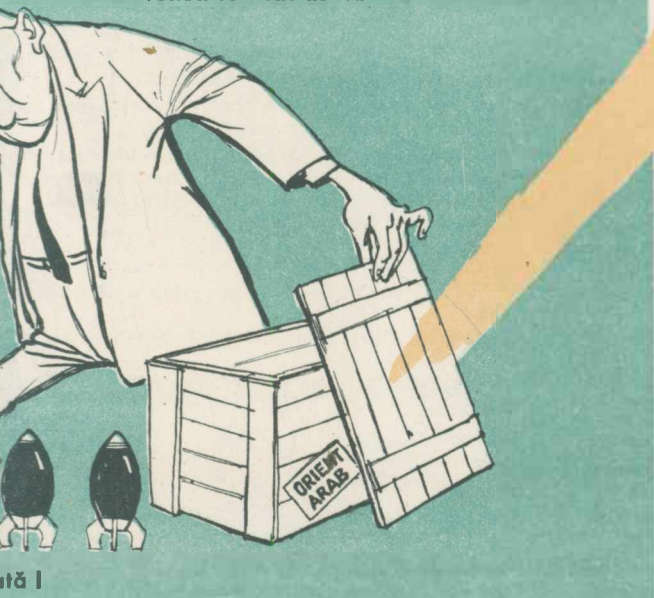
— Batalion de turiști, înainte marș!!!

ivelul de viață al „zurbagilor” localnici, rezultă clar că e care o au de salvat intervențiștii în Orient e destul de... legătură cu această dimensiune trebuie apreciată de ase- vna slugarnică a anumitor scribi ai presei burgheze în acestor „dezinteresati” invadatori colonialiști. E nevoie, ot de o piele foarte groasă, și anume în obraz, ca să vorbești, ă cu intervențiile militare colonialiste în țările arabe, de nu al celor împiați și exterminați, ci al agresorilor rilor - de a-și apăra pielea și de a-și conduce viața

ea ce vor să salveze în ultimă analiză forțele reunite ale mului nu se mai poate salva, epoca „sentimentelor părintești” veci. Pielea putredă, găurită, a colonialismului, îndelung e singele și sudoarea milioanele de exploatați, e imposibil de renovat. Considerațiile pline de falsă candoare ale y, încercările lui zeloase de a farda și lustrui această zdrențuită piele sînt penibile și jignitoare pentru bunul putea spune, în chip de sfat îndirect sau de temă de re- tru d. Bovey, parafrazînd propriile sale rînduri, că ase- siderații ca ale d-sale „ar fi fără nici o importanță, nu ătoare decît niște înțepături de țînțari”, dacă el s-ar mul- le vînture „în deșerturile nisipoase” ale propriului spirit.

GEO DUMITRESCU

Diplomața S. U. A. a prezentat la O. N. U un plan în șase puncte „pentru ajutorarea economico-culturală a Orientului Arab”

ÎN LUMINA FAPTELOR

O nouă metodă de ucidere a șoarecilor

Ziarul „Voix Ouvrière” relatează în acest chip semnificativ noul eșec al unuia din cele mai recente experiențe americane cu racheta intercontinentală: lansarea unui satelit artificial conținînd un șoarece:

„Ce va să zică tehnica modernă!”

Noi, europenii, care abia începem să ne dezbărăm de metodele și concepțiile secolului al XIX-lea, ce facem noi cînd vrem să ne păzim dulapul de alimente de tircoalele unui șoarece? De obicei instalăm în drumul micului rozător o cursă rudimentară, de care se serveau și străbunicii noștri, și introducem în ea, drept momeală, o bucată de brînză veche, fără să ne gîndim nici o clipă că aceasta ar putea fi livrată cu profit unei țări slab dezvoltate.

Americanii, mereu în avangarda progresului, au abandonat de multă vreme acest procedeu arhaic, neglijent, antieconomic și, la drept vorbind, inuman!

Cînd vor să se descotorosească de un șoarece, el îl introduc într-un container minuscul care e încastrat, la rîndul lui, în conul unei rachete așa-zis intercontinentale. După aceea, racheta e lansată deasupra Atlanticului și o flotilă de distrugătoare întreprinde o croazieră în scopul de a se asigura că șoarecele a dispărut într-adevăr. E de notat că această metodă dă de lucru la multă lume și contribuie astfel la combaterea depresiei economice.”

Racheta cade, șomajul suie

La comentariul lui „Voix Ouvrière” sînt de adăugat următoarele precizări:

1) Hotărîrea de a exporta, drept ajutor, în țările slab dezvoltate, brînză veche destinată momentu întru șoareci a fost extinsă și la alte produse alimentare; presa turcă relatează de curînd o serie de intoxicații în masă în rîndurile armatei, cu grîu de proveniență americană.

2) După ultimele date furnizate de presa de peste ocean, în ciuda noului sistem de vînătoare a șoarecilor, declinul economic n-a înregistrat nici o diminuare, dimpotrivă, numărul șomerilor este în creștere. De asemenea numărul șoarecilor.

3) Pînă la ora cînd scriem aceste rînduri, containerul cu șoarecele experimental n-a putut fi găsit, în ciuda tuturor eforturilor de zile și nopți în șir, ale flotei de distrugătoare; se dă ca sigură, în consecință, moartea primejdiosului rozător și se omologhează în acest chip strălucitul succes al noului metode de exterminare a șoarecilor!...

„Mina mortului”

Presa apuseană ne aduce la cunoștință ultimele perfecționări ale sistemului de „apărare” al Statelor Unite. De curînd, „Asociația națională pentru planificare” din S.U.A. a preconizat punerea la punct a unei metode de război... postum. Ținînd seama că în cazul unui eventual atac, răstimpul dintre sunarea alarmei și sosirea proiectilelor-rachetă va fi abia de cel mult 15 minute, interval insuficient pentru măsurile de ripostă, „Asociația” citată propune ca instalațiile militare americane să fie puse în situația de a riposta chiar după trecerea acestui timp și chiar în caz de dezastru, cînd teritoriul american ar fi cu totul sau aproape cu totul pus în foc. Cum se va putea realiza acest lucru? Foarte simplu:

prin mijloace automate. Un dispozitiv special, reacționînd la un anumit grad de radiații calorice sau de presiune atmosferică ar intra automat în acțiune, declanșînd contraatacul (bineînțeles, bazat tot pe rachete atomice și nucleare). E vorba de așa-numita „declanșare cu mina mortului” („push-button for the dead man's hand”!)

Autorii acestui ingenios și macabru sistem nu ne spun însă cam cine ar mai avea de beneficiat de pe urma unui asemenea „contraatac” postum. E cert însă, după cum se vede, că fierbințele războinică ce bîntuie în anumite cercuri de peste ocean, a atins „un anumit grad de radiații calorice” în care atât „mina mortului”, cît și mina morții ar putea intra în acțiune, dacă forțele pașnice ale omenirii nu vor urmări cu toată vigilența evoluția acestei febre primejdioase. De altfel, după cum se poate observa din anumite manifestări recente, culminînd cu agresivitatea din Orient, se pare că chiar și în politica externă americană semnalele de acțiune le dă tot... „mina mortului”. („Mortul” fiind în acest caz, după cum lesne se poate bănui, răposatul expert al ferestrelor, James Forrestal!...)

Să sperăm însă că oamenii cu mintea întregă din S.U.A. vor izbui să-și stălească pe infernitatei adepți ai războiului și o... lase moartă cu delirul lor belicos. Mai ales că, după cum se știe, jocul cu „mina moartă” e întotdeauna riscant!...

Țaristă și americană...

Se bea mult dîncolo de Atlantic. Lucru, de altfel, îndeobște cunoscut. Unele cifre recente din presa occidentală ne arată chiar că această... preocupare înregistrează o creștere continuă: în 1954 s-au băut în S.U.A. 170 de milioane de galoni de spirtoase; în 1956, 197 milioane. Și așa mai departe.

În legătură cu aceasta, însă, se semnalează un fapt curios (și... alarmant pentru anumite cercuri din Statele Unite): în ultima vreme, americanii se dau în vînt după vodcă! Motivele; vodca n-are miros. E și un excelent alcool de bază pentru cocktail-uri. Etc.

Ce te faci însă că vodca e o băutură rusească. Și cînd spui rusească, spui bolșevică!...

Sindicatul fabricanților de alcooluri a trecut la fapte. Mai întîi, cedînd presiunii consumatorilor, a trebuit să le ofere vodcă. O vodcă, bineînțeles, americană! Dar nu e suficient să spui americană, pentru că ea tot vodcă rămîne, adică o băutură rusească, adică sovietică, adică...!

Americanii sînt însă oameni ingenioși. Soluția a fost găsită peste noapte în persoana unui anume Smîrnov, care a fost lansat cu mare zgomot drept... „furnizor al curții imperiale a Rusiei între anii 1886 și 1917”. Mister Smîrnov oferă deci în prezent consumatorilor americani, sub oblăduirea sindicatului fabricanților de alcooluri, vodcă americană după „rețete țariste”... Iar revista „Liquor Store” a aceluiași sindicat prezintă vodca drept „licoarea aristocratului”!...

Așadar, aparențele sînt salvate. Rusească-rusească, dar țaristă, adică aristocratică, adică antibolșevică, adică... americană!...

Jos whisky-ul! Trăiască vodca americană! Proști!...

ION CĂLIMARĂ

Călimara

Eu n-am o călimară de argint
ca Topiroceanu - vis de zare=albastră.
A mea-i din ebonită, nu vă mint,
și-am luat-o ieri la „Librăria Noastră”.

Și vânzătorul care m-a servit
m-a dat asigurări că nu se parsă.
Deci călimara cea de ebonit
puteam s-o port și-n buzunar, întoarsă.

L-am mai rugat frumos să-mi toarne-n ea
măcar o picătură de cerneală.
O cumpărasem pentru fata mea
și parcă n-ai vena să î-o dau goală.

Apoi, am pus-o calm în buzunar
și-am străbătut cu pasul meu agale
cei patruzeci de metri de trotuar,
căci locuiesc trei case mai la vale.

Abia intrat pe ușă, am simțit
cum mă privește fioros nevasta
și-am stat așa, în prag, nedumerit...
- Ce-i, Radule, pe tine pata asta?

C-un zîmbet palid pe obrazul trist
l-am zis, parafrazînd pe Caragiale:
- Cerneala pe-un costum de umorist
dă noi avinturi inspiratei sale!

*

Iubite cititor îndepărtat,
cum vezi, nu m-a trădat fidelă muză,
nevasta iubitoare m-a tertat...
...dar călimara n-are nici o scuză.

RADU CALOMFIR

Desen de Paven

- Babalicule!!!
- Ha, ha, nu se prinde! Uite ce
scrie la cronica cinematografică!

- Și p-asta unde o mai pun!

Desen de Potoceanu

M-a f

Grozav îmi place ca omul în viață să fie deștept! Acu, nu că mă laud, dar așa sînt eu și de ce să n-o spun? Uite, de pildă, mă uit cîteodată la Titel, colegul meu de practică. N-are bălatul cap și pace. Și vorba aceea, unde nu e cap, vai de „mîinile” lui! Că muncește de mă întreb cîteodată: Ce-o să facă ăsta cînd o termina școala profesională, dacă a luat-o de pe acum cu zorul?

Cu mine e altceva! Ce rost are să dau în brînci? Că dacă prind toată meseria de la început, pînă termin școala ce mă fac? Și-apoi, noi acum stătem la practică. De aceea și eu sînt... practic. Îmi zice odată nea Stamate, meșterul:

- Gheorghită, ia dă fuga și adă-mi o piuliță...
- Piuliță? Imediat! fac eu, de altfel băiat ascultător.

Plec cît ai clipi din ochi și mă întorc... către ora prînzului.

- Unde ai fost, împietritatule? mă la meșterul de la ușă.

- Păi după piuliță! Dar ce-am umblat pînă am găsit! M-am dus întâi la cantină și n-avea. Dacă am văzut așa m-am repezit acasă cu gînd s-o iau pe a noastră. Dar cînd colo, mama pisa niște nuci, că avem o cumetrie în familie. Și vă închipuiți cît a trebuit să aștept...

- Bine mă, ce, eu și-am cerut piuliță din asta de pisat? se înfurie meșterul.

- Dacă nu vă trebuie, mă duc s-o duc înapoi, că nu-i a noastră. A luat-o mama din vecini...

Intr-ăltă zi, îmi strigă meșterul:

- Măi Gheorghită, mă cheamă la sindicat. Cît lipsesc eu, tu vezi de freză.

Nu știu cînd s-a înapoiat meșterul, că eu nu eram acolo. Dar cînd m-am întors, l-am găsit cu o falcă în cer și una în pămînt:

- Unde ai fost mă, drace?

- La frizer!

- Ce căutași acolo?

- Să mă tund! N-ai spus mătaie să văd de freză?

Dar văzîndu-mă tot cu chică, nea Stamate se înfurie:

- De ce mîinți, mă? Văd că nici nu te-ai tuns...

DIN EXPOZIȚIA CARICATURISTULUI GH. CHIRIAC

ORDONATUL

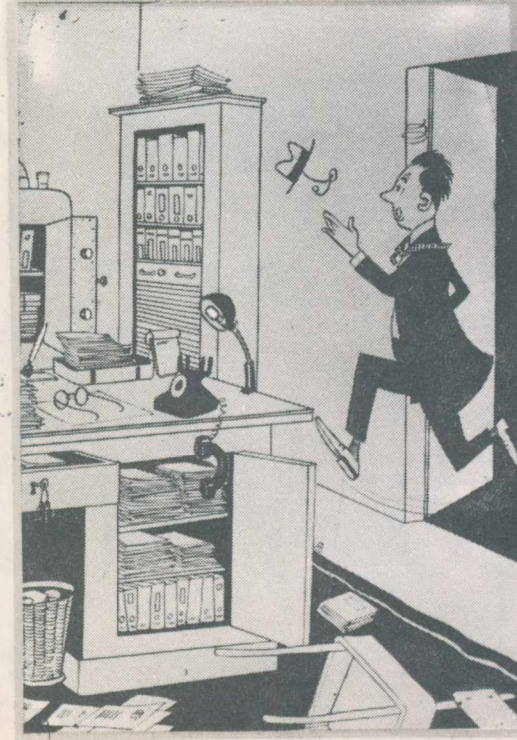
- Lui Mimi îi plac oamenii îngrijiți!...

CATEGORIE „MUSCĂ” ȘI „GREA”

- Am fost repartizat la biroul dv.!
- Nu cred să faci față!...

VIGILENȚĂ PERSONALĂ

- Aoleu!... Plecam acasă și-mi uitam pălăria aici!

OLIMPUL POVESTESTE

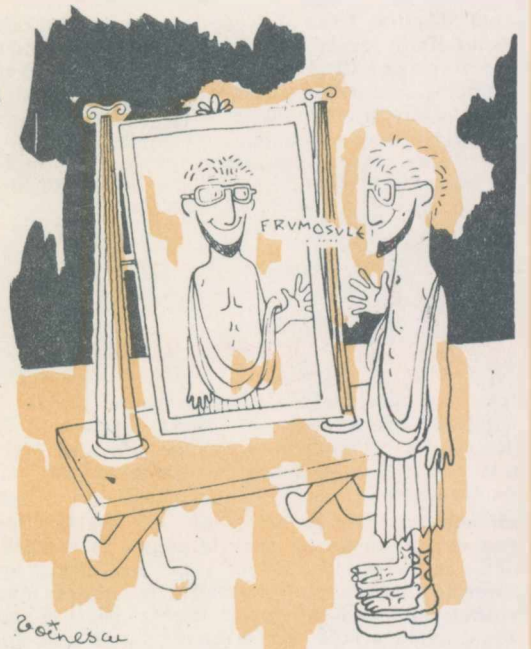
DYONISOS (zeul vinului): — Jertfa asta e pentru mine. Vine de la un bufet de stat, în care se vinde vin!
POSEIDON (zeul apelor): — Te înșeli, e pentru mine! Mi-o trimite vaimburșul drept mulțumire pentru cota de apă!

INVULNERABILUL ACHILE RĂNIT LA CĂLCII

— Lancea lui Paris?
 — Nu, Patrocle! Încălțăminte de la „Flamura Roșie” — București.

LEGENDA LUI NARCIS

MUNCILE LUI HERACLE

Heracle deschizând un borcan de conserve.

ORFEU, ÎMBLÎNZIND PRIN CÎNTEC FIARELE SĂLBATICE

LEUL: — Dacă ne mai cântă o dată „Mambo italiano”, îl fac praf!

HERMES (patronul pungăsiilor): — Uite ce e... Între noi nu se face! Mie măcar dă-mi-o pină la semn...

DESENE

de Georg. Coșnescu

„Nu știi tu cum se stirpesc șobolanii? Aici, la Baia Mare, păreri sînt împărțite.

Spitalul local, avînd șobolani, a crezut că poate scăpa de ei, adresîndu-se cooperativei „Drum Nou” spre a... deratiza.

Dînspre partea ei, cooperativa crede, după cîte se pare, că e suficient să-i trimită spitalului numeroase cereri de plată și facturi, pentru ca șobolanii, convinși de atîția bani cheltulți, să... dispară. (Ceea ce, între noi fie vorba, pînă acum nu s-a întîmplat încă).

La rîndul ei, secția sănătate a sfatului popular regional e foarte optimistă. Dar asta o știi. Am aflat că, sezisînd-o și tu în această chestiune, secția sănătate îi-a răspuns cu adresa nr. 22872, în care - după ce afirmă că „se depun eforturi pentru stirpirea șobolanilor” - spune în concluzie: „sperăm că aceștia vor dispărea în timp”. (Cam în cît timp speră să dispară, e drept, nu spune).

Dar eu cred, dragă Urzico, că - pe lângă... facturi și... speranțe - n-ar strica și o... deratizare serioasă.

C. Mihal
Str. Malinovski nr. 151,
Baia Mare

URZICUȚO,

În gara Toplița se construiește o gară nouă. În tolu lucrului a fost urgentă nevoie de o moto-pompă pentru absorbirea apelor din gropile fundațiilor. Am solicitat moto-pompa Sfatului popular rațional Toplița. Cînd delegatul nostru a solicitat ajutorul, tov. Tropotei Emil, președintele sfatului, l-a poftit afară din birou fără nici o... pompă! Cînd s-a înapoiat delegatul, avea o înfățișare ca la pompele... funebre. Din cauza lipsei acestei pompe, lucrările de temelie au întîrziat cu 15 zile, în care timp construcția arăta ca ruinele orașului Pompei.

Noi credem că era de datoria președintelui să ne sprijine și să ne împrumute pompa, pentru ca Toplița să aibă cît mai curînd o gară pompoasă.

Gh. Tocaci,
Tg. Mureș

DRAGĂ URZICO,

Dacă n-ai fost niciodată cu trenul la Valea Călugărească și nu știi cînd e momentul să cobori, fii atentă la zgomotele din stații: cînd ai să auzi două vaci mugînd, să știi că garnitura a tras la staulul... pardon: *peronul* tovarășului șef de gară Comișescu Gheorghe.

Într-adevăr, fosta grădiniță din fața gării a fost transformată de respectivul în grajd, băncile pentru călători în iesle, iar acarii stației... în vâcari. Un singur lucru n-a izbutit tov. Comișescu să transforme: indignarea călătorilor la vederea gunoierului din gară, în entuziasm. Ar fi momentul ca șeful gării să amenajeze undeva, în dosul gării, o ladă pentru gunoi. Ca să aibă unde să-și arunce aceste năravuri vechi.

Miclea Ion
Funcționar
Sfat. pop. Valea Călugărească,
Reg. Ploiești

URZICO,

Întreb ca gestionar al cantinei întreprinderii: ce-ar zice tovarășii Vasile Nicolae și Balama Dragomir, dacă li s-ar servi masa la... doi ani odată?

Ar spune, desigur, că-i ceva anormal.

Dumnealor, nici la doi ani odată nu intrunesc consiliul de judecată tovarășească din întreprindere. Unul, ca președinte al comitetului de întreprindere, altul ca jurisperit, nu s-au oboșit de loc să țină cont de recomandările consiliului sindical local pentru reactivarea consiliului de judecată tovarășească, încît acest consiliu, în decurs de doi ani de la înființarea lui, nu s-a întrunit încă niciodată. Această situație dăunează relațiilor tovarășești în întreprindere.

De exemplu, un caz delicat ca acela al tovarășei Bela Maria, bucătăreasă șefa la cantina noastră, stă de șase luni nelămurit. Tovarășei bucătăreșe i se reproșează că a sustras, din alimentele cantinei, un kilogram de paste făinoase și un litru jumătate de ulei. Neîntrunindu-se consiliul de judecată tovarășească, nu i se dă nici tovarășei bucătăreșe posibilitatea să se explice, nici cantinei puțința să-și selecționeze personalul.

Nu m-aș băga, dragă Urzico, în... bucătăria acestui consiliu de judecată, dar cred că tovarășii care nu l-au întrunit de loc în doi ani, au cam făcut-o... flartă.

Voicu Tănase
Atelierele navale „Vilitorul” - Brăila

Desen de E. Arno

arno/50

„URZICA” N-A AJUTAT

„Urzica” n-a reușit să ajute Sfatul popular rațional Muscel și Sfatul popular rațional Pitești ca să-l ajute, la rîndul lor, pe cetățeanul Ion Bulibașa să fie onest.

Ion Bulibașa, funcționar la Sfatul popular al raionului Muscel, n-avea studiile cerute de lege unui funcționar: avea numai o clasă de comerț.

Dorînd totuși „să aibă” mai multe, și declarînd că chiar le are, dar că „s-a distrus arhiva școlii”, a cerut, cu martori, la notariat, confecționarea unei diplome de trei clase comerciale.

Descoperîndu-i-se însă falsul măturțiilor, a declarat apoi la notariat că... renunță să mai solicite diploma.

Și a plecat, senin, spre... șefia lui, - deoarece, între timp, numai cu o singură clasă comercială, el a fost... avansat în funcția de șef al secției financiare a raionului Muscel.

La sezisarea primită de „Urzica” și transmisă forului competent, ni s-a răspuns, între altele, că:

„In ce privește avansarea nelegală a lui Ion Bulibașa în funcția de șef al secției financiare a raionului Muscel, procuratura regiunii Pitești a sezisat Sfatul popular al regiunii Pitești pentru a lua măsurile corespunzătoare”.

Ni s-a comunicat aceasta în luna mai. În luna septembrie, Ion Bulibașa continua să fie acolo... bulibașa.

ȘI TĂCEREA E UN RĂSPUNS

Glăsuiește înțelepciunea populară că, în unele cazuri, și tăcerea e un răspuns.

În cazurile de mai jos, tăcerea e... 12 răspunsuri. (...Nepripute). 12 sezisări ale „Urzicii” (7 din anul trecut și 5 din anul acesta) nu au primit nici pînă azi vreun răspuns din partea adresanților.

Sfatul popular rațional Găești n-a catadixit să răspundă nici pînă acum la sezisările 15175 și 15227 din noiembrie 1957, la 327 din aprilie 1958 și la 6541-214 din ianuarie 1958, repetată și în mai 1958.

Sfatul popular rațional Pitești n-a binevoit să răspundă la adresa 12961 din octombrie 1957.

Consiliul sindical local din Orașul Stalin n-a găsit cu cale nici pînă azi să răspundă la adresa 13877 din octombrie 1957.

I.R.C. Deva (Întreprinderea regională cinematografică) nu s-a considerat obligată să răspundă la adresa 1613 din februarie 1958.

I.C.M. Deva (Întreprinderea de colectare a metalelor) nu s-a simțit îndatorată să răspundă la sezisarea 7176 din iunie 1957, repetată și în februarie 1958.

U.R.C.C. Pitești (Uniunea regională a cooperativei de consum) nu s-a... consumat dînd vreun răspuns la adresa 2977 din martie 1958. Trustul regional GOSTAT Pitești nici nu s-a gîndit să răspundă la sezisarea 15897 din decembrie 1957, iar Trustul regional GOSTAT Craiova, la adresa 12218 din septembrie 1957.

Au procedat în stilul... forului lor superior, deoarece nici... Departamentul GOSTAT nu s-a îndreptat să răspundă pînă azi la o critică apărută în „Urzica” nr. 6/1958 și la sezisarea 3215 ce i s-a făcut în aprilie 1958.

Funcționarii de la aceste foruri n-au răspuns dintr-un motiv sau altul: fie din dispreț birocratic față de semnalările critice ale oamenilor muncii, fie că au ținut să acopere și să cocolească lipsurile și vinovățiile ce le-au fost sezisate.

Fie una, fie alta, fie... amîndouă, - din faptul că funcționarii acestor foruri n-au răspuns la aceste sezisări, reiese că și... tăcerea e un răspuns.

E un „răspuns” lipsit de răspundere.

„URZICA” AJUTĂ

Calitatea piinii

Piinea neagră era la Iași de proastă calitate, acră și necoaptă.

Sezisați de „Urzica” și luați... dulce, tovarășii de la „Întreprinderea regională de panificație” din Iași ne-au răspuns că au luat măsuri pentru remedierea acestei situații.

Un răspuns de oameni... copii.

Selecționarea funcționarilor

La O.R.A.C.A. Giurgiu (Oficiul rațional de achiziții și contractări de animale) funcționau elemente necorespunzătoare: contabilul-șef Predescu Traian fusese în trecut patron de bodegă și restaurant și avusese în exploatare o baltă de pește iar recepționarul Grădinaru Nicolae avusese prăvălie de fructe și zarzavaturi.

În urma sezișării „Urzicii”, ministerul de resort a dispus înlocuirea lor.

Pentru un oficiu de achiziții, cei doi nu erau niște bune... achiziții.

Însănătoșirea sanitarilor

Koller Emanoil, salariat al Spitalului unificat Vatra Dornei, funcționa ca oficiar sanitar la punctul sanitar al uzinei I.R.U.M., dar nu respecta orele de program, se ocupa la domiciliu cu tratamente particulare pe bani, și pretindea bani pentru tratamente chiar salariaților uzinei.

Sezisați, sfatul popular rațional l-a desfășurat contractul de muncă nu-

mitului oficiar sanitar cu apucături nesănătoase.

Se speră că acest... tratament îl va... vindeca.

Descoperirea fraudelor

Semnându-și-se de către un corespondent voluntar că la cooperativa din comuna Căciulești, raionul Piatra Neamț, se săvârșesc fraude, am comunicat aceasta forului rațional cuvenit.

Răspunsul primit confirmă faptele semnalate și ne informează că doi gestionari au fost arestați, iar acum sînt cercetate lipsurile de care urmează să răspundă și fostul președinte Tomescu Vasile, fostul contabil-șef Clocan Mihai și foștii contabili Secară Nicolae și Secară Constantin.

Cei doi gestionari au fost arestați, poate ca... avans.

Pedepsirea hoților

Am comunicat forului superior regional Bacău sezișarea tovarășului Cojvan Dumitru din comuna Valea Seacă, raionul Tg. Ocna, că la cooperativa din această comună s-au săvârșit fraude importante.

Forul sezișat ne răspunde că „din cercetările făcute s-a stabilit că cele semnalate sînt exacte” și că „attit gestionarul cit și cel ce au încurajat furtul sînt acum judecați de tribunalul Tg. Ocna”.

La tribunalul Tg. Ocna, vinovații care au luat banii, au luat și restul: între 2 și 4 ani!

RADIO „URZICA”

Dragi ascultători, emisiunea noastră nu se transmite pe unde lungi sau pe unde scurte. Se transmite pe unde se mai constată anumite lipsuri.

Emisiunea pentru ascultătorii noștri începe cu câteva aspecte de pe șanterul de locuințe Floreasca al Întreprinderii Construcții Montaj. Această emisiune nu se adresează zidarului Mercone Vasile, deoarece, cum am spus, emisiunea noastră este pentru ascultători, iar zidarul Mercone este neascultător și, contrar indicațiilor, are obiceiul să arunce după folosire dulapii de schelă.

Ora exactă

Din motive tehnice, astăzi nu mai dăm ora exactă, întrucît cînd am văzut fapta lui Mercone, ne-a... stat ceasul.

Atențiune, în această clipă, microfonul se află în fața tractoristului Nițu Ion. Atențiune, în această clipă microfonul nu se mai află în fața tractoristului Nițu Ion; l-am luat noi de acolo, pentru că altfel ar fi dat cu tractorul peste microfon, așa cum a dat peste cele două lăzi cu 100 kg ciment, pe care le-a împrăștiat prin curte. Dacă nu luăm microfonul la vreme, îl împrăștiă și pe el. În continuarea emisiunii noastre, ascultați continuarea isprăvii lui Nițu Ion; întâi a împrăștiat cimentul, acum adună banii să-l plătească.

Concert de muzică populară

Transmitem cîntecul „Ah, ce foc, ce dor, ce jale, la porțile dumitale!”. Cîntă Izolatorul G. Badea, acompaniat de flăcăile dulapilor pe care, după întrebuintare, l-a pus pe foc. Ulterior, G. Badea a fost tras la răspundere ca să vadă și el că cine face foc cu materiale de construcție se arde!

Teatru la microfon

Transmitem din studio o piesă a semnalizatorului Teodorescu Teofil. Aceasta nu este o piesă de teatru, ci o piesă de... semifabrice, pe care dînsul a distrus-o cu macaraua, transformînd-o în... piese detașabile. În prezent, acestea pot fi transmise la rubrica de teatru ca orice piesă, întrucît au mai multe acte: au acte... de imputare, pe numele lui Teodorescu.

crainic de serviciu, VICTOR PIȚIGOI

CONTROVERSĂ CU CRAIOVA

Între „Urzica” și Direcția regională C.F.R. Craiova e o mică... controversă.

Noi am sezișat această direcție regională că Ilie Nistor, șeful serviciului I.V.E.R. C.F.R. Craiova, comite grave abuzuri și abateri, - iar numita direcție regională ne-a răspuns că... nu e adevărat. (Și au semnat două persoane: Director regional: Indescifrabil; Șef al serviciului cadre: I. Popa).

Ca să punem capăt acestor controverse, iată, recunoaștem că Direcția regională C.F.R. Craiova „are dreptate”.

Sună răspunsul ei: „Nu este justă sezișarea că șeful Ilie Nistor desface fără motive contractele de muncă ale salariaților”.

Poftim; recunoaștem că le desface cu motive. Cu puternice motive; pentru ca, în locul muncitorilor concediați, să angajeze chibaburi, foști negustori și plutonieri majori. (La bufetul din gara Moșăteț, pe chibaburul Nițică Gheorghe din Calafat; la bufetul din gara Craiova, pe Maria Bănuț, nevastă de circular condamnă la închisoare; la chioșcul de zaharoase din gara Filiași, pe fostul plutonier major Tețmea Octavian; la restaurantul din Piatra Olt, pe fostul circular Petrică Mateescu; la serviciul de cadre, secretară dactilografă, pe mamă Zana Dumitrescu, fiică de circular și nevastă a fostului căpitan Dumitrescu, iar la postul alimentară al C.F.R. pe însuși domnul căpitan).

Cu precizările de mai sus, credem că am pus capăt controversei.

Și îi sintem recunoscători tovarășului Popa de la Direcția regională C.F.R. Craiova că ne-a dat ocazia să ne facem... auto-critica de mai sus. Așa că ne simțim obligați să-i facem și noi domniei-sale un serviciu, informîndu-l ce ne-a comunicat și un for superior din Craiova, pe care - de asemenea - l-am sezișat și anume că pentru cele arătate și pentru multe altele, Nistor Ilie a primit sancțiunea cuvenită, urmînd să se ia măsuri și în privința tovarășului Popa, care nu e principial în rezolvarea scrisorilor oamenilor muncii, deoarece în răspunsul trimis redacției noastre a contestat, ca total nejust, sezișarea revistei.

Glăsuie un vechi proverb: să faci ce zice popa, nu ce face popa. Proverbul trebuie modificat: să nu faci nici ce face, nici ce spune tovarășul... Popa.

ÎN TEREN URZICII

Bala din Pogana

Bala din comuna Pogana, raionul Birlad, stă de ani de zile nefolosită. Mereu, din altă pricină. Într-o vreme îl era cază-nul la reparat. Un timp a fost utilizată ca depozit de cereale.

Acum, această baie a sfatului popular comunal nu poate funcționa dintr-un motiv foarte... serios; fiindcă sfatul are baie, dar n-are în schemă... post de băieș.

A luat însă chestiunea în mîini chiar sfatul popular rațional, care a făcut intervențiile necesare, tocmai la sfatul popular regional. Problema mare.

Ar fi bine dacă sfaturile populare rațional și regional ar da acestei probleme, toată atenția, pînă la capăt. Spre a putea sătenii din Pogana să se spele la baie, e necesar ca sfaturile populare rațional și regional să nu se... spele pe mîini.

Banii înapoi!

În „Urzica” nr. 1/1958, în foletonul „Un I.F.E.T. cu marafet”, am fost criticate, Direcția silvică a regiunii Stalin și IFET Orașul Stalin, pentru niște abuzuri și ilegalități.

În „Urzica” nr. 13, în nota „O aniversare nedorită”, a fost criticat Biroul de sezișări al Departamentului Silviculturii pentru că, timp de șase luni, nu se grăbise să răspundă se-

zișării privitoare la cele de mai sus.

Critica din numărul... 13 a avut... noroc: pomenitul birou ne-a răspuns. Ne-a comunicat că, între timp, șoferul Andrei Szasz de la I.F.E.T. Orașul Stalin care a tamponat un autoturism al întreprinderii, deteriorîndu-l, a fost condamnat la patru luni închisoare, plus despăgubiri, și l-a desfășurat contractul de muncă.

Asupra concedierii ilegale a revizorului contabil Crețu Constantin de la IFET s-a revenit, iar pentru abuzul săvârșit au

fost sancționați, la direcția silvică regională, directorul Zsigmond și contabilul șef Menessy.

Chestiunea primelor de 160.000 lei, aprobate ilegal IFET-ului de către direcția regională, e încă în curs de judecare.

„URZICA”

REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția:

Calea Victoriei nr. 25

Telefoane:

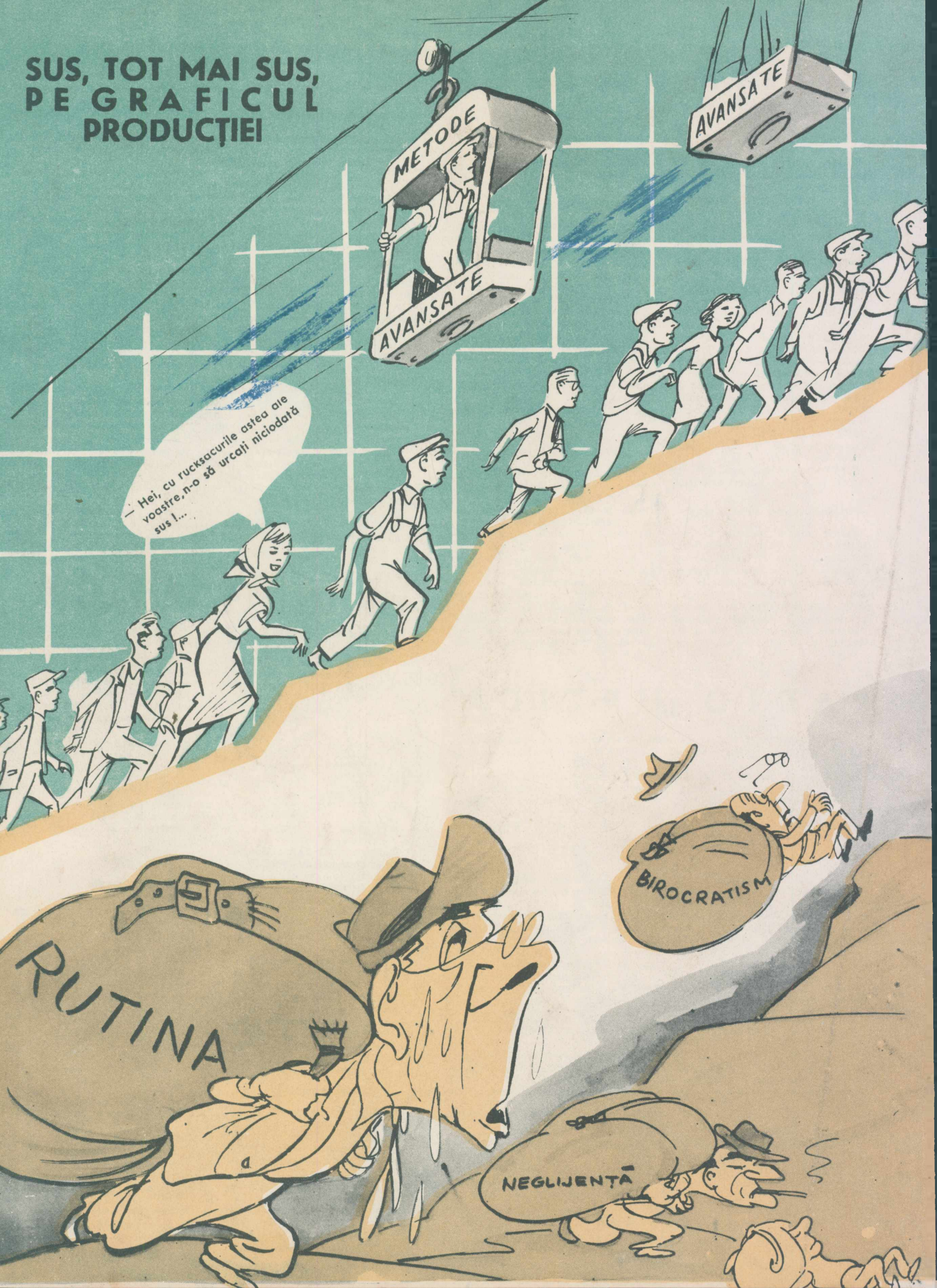
Secretariat 15.38.56

Secția scrisori 13.86.12

Secretariat de redacție 14.28.15

Interurban 27

SUS, TOT MAI SUS, PE GRAFICUL PRODUCȚIEI

— Hei, cu rucsacurile astea ale voastre, n-o să urcați niciodată sus!...

METODE
AVANSAȚE

AVANSAȚE

RUTINA

BIROCRATISM

NEGLIJENȚĂ